

Nr 99.

Av herr **Edberg**, om anslag att utgå som Sveriges anpart i kostnaderna för en assistent vid Nordiska farmakopénämndens generalsekretariat.

Målsman för farmakopéarbetet i vårt land är den sedan 1948 permanenta Svenska farmakopékommittén. Enligt statsmakternas beslut 1948 skall arbetet i fråga bedrivas i nära anslutning till de övriga nordiska länderna. För detta ändamål organiserades nämnda år Nordiska farmakopénämnden med tre ledamöter från vardera Sverige, Danmark, Finland och Norge. Dessa utses för en tid av fem år av resp. regeringar. Island deltagar med en observatör. Nämnden utser en generalsekreterare, som i generalsekretariatet har ett skrivbiträde. Kostnaderna fördelas på de olika länderna. Sveriges anpart har hittills utgjort 12 200 kronor, vartill kommer arvoden samt rese- och traktamentskostnader för de svenska delegaterna.

Generalsekreteraren spelar en mycket viktig roll. Från början har som sådan fungerat dr pharm. F. Reimers i Köpenhamn. Denne har nedlagt ett mycket stort arbete på sin uppgift. Efter hand har emellertid hans uppgifter vuxit till sådana dimensioner, att han ej ensam kan gå i land med dem. Vid nämndens sammanträde i Stockholm i november 1952 beslöt man enhälligt att via de nationella farmakopékommittéerna hos statsmakterna i de olika länderna göra framställning om ett ökat anslag till nämndens gemensamma kostnader, så att en assistent till generalsekreteraren kan anställas fr. o. m. den 1 juli 1953. Nämndens beslut kom för sent för att frågan av Svenska farmakopékommittén kunde framföras som petitum till 1953 års riksdag. Detta förhållande har föranlett motionen, helst som ett ställningstagande från svensk sida ej kan uppskjutas utan allvarligt men för detta nordiska samarbete.

Den föreslagne assistenten, som bör vara en väl meriterad farmaceut, skulle kunna från generalsekreteraren avlasta en stor del av det arbete, som kräver farmaceutisk sakkunskap men som kan utföras under generalsekreterarens ledning, så att den sistnämnde kan använda sin egen arbetskraft till utförande av sådana uppgifter, som kräva speciell sakkunskap. Assistenten bör vara heltidsanställd.

Som ytterligare argument kan anföras, 1) att arbetet vid generalsekretariatet kommer att än mera stegras, då inom kort utarbetandet av den gemensamma nordiska farmakopéns monografier skall påbörjas, 2) att det är mycket önskvärt, att detta arbete möjligast forceras, så att utarbetandet av den nordiska farmakopén kan avslutas betydligt tidigare än tidigare avsetts (1960), 3) att, när utarbetandet av den nordiska farmakopén skall ske under största möjliga

hänsynstagande till det internationella farmakopéarbetet i Genève i WHO:s regi, detta kommer i väsentlig grad öka generalsekretariatets arbete, 4) att arbetet i nämndens biologiska standardiseringskommitté nu skall påbörjas och kommer att öka generalsekretariatets arbetsbörda genom duplikat och rapporter, som skall utföras av detta, samt 5) att det vid eventuellt personsifte på generalsekreterarposten vore betydelsefullt för kontinuiteten av arbetet, om en farmaceutisk assistent äger ingående kännedom om nämndens arbete och korrespondens.

Då generalsekretariatet nu är placerat i Danmark, bör assistenten vara dansk. Under hänsynstagande till de för välkvalificerade, yngre danska farmaceuter gällande avlöningsförhållandena har av nämnden föreslagits ett årligt honorar av 14 875 danska kronor. Härtill måste läggas utgifterna för assistentens resor till nämndens och vissa dess subkommittéers sammanträden, vilka utgifter beräknats till 1 840 danska kronor, summa 16 715 danska kronor, motsvarande 12 500 svenska kronor. Enligt den för nämnden fastställda fördelningen av de gemensamma kostnaderna skall på Sveriges anpart falla $\frac{2}{5}$ och $\frac{1}{5}$ på vardera Danmark, Finland och Norge. Den svenska anparten av det för assistenten erforderliga anslaget blir då 5 000 kronor.

Mycket ofta uppkommer frågan om anställande av ytterligare en farmaceut vid något av de många (över 1 400) apoteken i de nordiska länderna eller inom deras läkemedelsindustri. I detta fall rör det sig om anställandet av en för alla de nordiska länderna gemensam och för det nordiska farmakopéarbetets rationella bedrivande nödvändig farmaceutisk assistent.

Den av Kungl. Maj:t för 1953/54 för Svenska farmakopékommittén föreslagna budgeten återfinnes i Statsverkspropositionen: Bil. 13. Elfte huvudtiteln (19) 17, sidorna 42—46.

Med anledning av vad ovan anförts få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta om ett anslag av 5 000 kronor utgörande Sveriges anpart i kostnaderna för en assistent vid Nordiska farmakopénämndens generalsekretariat den 1 juli 1953—30 juni 1954.

Stockholm den 21 januari 1953.

Rolf Edberg.